Lietas Nr. 129159612
Lietas arhīva Nr. 104AA-0110-14/24

SPRIEDUMS

Rīgā 2014.gada 17.aprīlī

Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija šādā sastāvā:

tiesnese Z.Lagzdiņa,

tiesneši S.Amola un G.Kveska

izskatīja rakstveida procesā administratīvā pārkāpuma lietu sakarā ar /pers. B/ iesniegto apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2013.gada 10.oktobra spriedumu, un

konstatēja:

2012.gada 3.augustā Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Prevencijas pārvaldes Satiksmes uzraudzības biroja inspektore sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu – lēmumu Nr. FR00121730 par to, ka 2012.gada 11.jūnijā plkst. 15.22 Rīgā, S.Eizenšteina ielā pie nama Nr. 4 transportlīdzeklis „BMW X5", ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/, brauca ar ātrumu 66 km/h pie atļautā transportlīdzekļa braukšanas ātruma 50 km/h, ātrums fiksēts ar transportlīdzekļu ātruma kontroles sistēmu „PoliScan Speed M1HP", sērijas Nr. PS-651304, kuras maksimālā kļūda ekspluatācijas režīmā ir + 3 km/h (ja ātrums < 100 km/h); faktiskais braukšanas ātrums – 63 km/h. Pārkāpts Ceļu satiksmes noteikumu 114.punkts –apdzīvotās vietās visu transportlīdzekļu braukšanas ātrums nedrīkst pārsniegt 50 km/h, bet dzīvojamās zonās, daudzdzīvokļu namu pagalmos, degvielas uzpildes staciju un stāvvietu teritorijās – 20 km/h. Atbildība par šo pārkāpumu paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – arī Latvijas APK) 149.[8]panta otrajā daļā. Transportlīdzekļa vadītājam uzlikts naudas sods Ls 10,00 apmērā (lietas 8.lapa).

Ar Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Prevencijas pārvaldes priekšnieka 2012.gada 27.septembra lēmumu Nr. 3640 (turpmāk – arī Lēmums) atstāts negrozīts 2012.gada 3.augusta lēmums administratīvā pārkāpuma lietā Nr. FR00121730, bet /pers. B/ sūdzība noraidīta (lietas 10. – 14.lapa).

Par minēto Lēmumu /pers. B/iesniedza sūdzību Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā.

Ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2013.gada 10.oktobra spriedumu (turpmāk tekstā – Spriedums) /pers. B/ sūdzība par Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Prevencijas pārvaldes 2012.gada 27.septembra lēmumu Nr. 3640 noraidīta (lietas 23. – 26.lapa).

Spriedums pamatots ar turpmāk minētajiem argumentiem.

Tiesa atzinusi, ka iestādes 2012.gada 27.septembra lēmums Nr. 3640 ir atstājams negrozīts, bet /pers. B/ sūdzība ir noraidāma.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[8]panta otrajā daļā noteikts, ka par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu līdz 20 kilometriem stundā ar motocikliem, tricikliem, kvadricikliem, vieglajiem automobiļiem, kravas automobiļiem, kuru pilna masa nepārsniedz 7,5 tonnas, ja tas izdarīts vietā, kura apzīmēta ar 518.ceļa zīmi „Apdzīvotas vietas sākums" vai ar 528.ceļa zīmi „Dzīvojamā zona", izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam desmit latu apmērā.

Izvērtējot sūdzībā norādīto, pārbaudot Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Prevencijas pārvaldes 2012.gada 27.septembra lēmuma Nr. 3640 pamatojumu, tiesa atzinusi, ka iestāde ir pareizi novērtējusi lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus. Tiesa iestādes pamatojumu atzinusi par pareizu un pietiekamu, tāpēc saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[13]panta trešo daļu pievienojusies iestādes motivācijai. Tiesa nav konstatējusi, ka iestāde administratīvās lietas izskatīšanas procesā iestādē būtu pieļāvusi procesuālus pārkāpumus, kas būtu par pamatu lēmuma atcelšanai.

Saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 43.[4]pantu noteiktā braukšanas ātruma ievērošanu kontrolē Valsts policija ar šim nolūkam paredzētām mērierīcēm. Saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 43.[6]panta otro daļu par pārkāpumu, kas fiksēts ar tehniskiem līdzekļiem (fotoiekārtas vai videoiekārtas), neapturot transportlīdzekli, piemēro tikai vadītājam paredzēto minimālo naudas sodu. Saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 43.[6]panta trešo daļu, ja pārkāpums fiksēts ar tehniskiem līdzekļiem (fotoiekārtas vai videoiekārtas), neapturot transportlīdzekli, par to bez transportlīdzekļa vadītāja klātbūtnes tiek sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols — lēmums, kurā norādāma šāda informācija: 1) protokola — lēmuma sastādīšanas datums; 2) institūcija, kuras amatpersona uzlikusi sodu, un attiecīgās amatpersonas amats, vārds un uzvārds; 3) pārkāpuma konstatēšanas datums un laiks; 4) pārkāpuma izdarīšanas vieta (pilsētas vai citas apdzīvotas vietas nosaukums, adrese); 5) transportlīdzekļa marka un valsts reģistrācijas numurs; 6) norāde uz pārkāptajām tiesību normām (normatīvā akta pants, tā daļa, punkts vai apakšpunkts); 7) lēmums par naudas soda uzlikšanu un naudas soda apmērs; 8) naudas soda samaksas termiņš; 9) maksājuma uzdevuma rekvizīti un institūcijas, kurās iespējams samaksāt naudas sodu; 10) pieņemtā lēmuma apstrīdēšanas (pārsūdzēšanas) kārtība; 11) informācija par sekām, kādas iestājas, ja naudas sods netiek samaksāts; 12) fotogrāfija, kurā redzams transportlīdzeklis un valsts reģistrācijas numura zīme.

Par ceļa zīmes izvietošanu konkrētajā vietā norādāms, ka ceļa zīmes ir īpaša veida administratīvie akti, kas ietver vispārēju rīkojumu (*skatīt, Briede J. Vispārīgais administratīvais akts. Likums un Tiesības, 2009, Nr.4, 112.lpp., Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2008.gada 7.marta lēmuma lietā Nr.213/2008 7.punkts, 2010.gada 22.februāra lēmuma lietā Nr. SKA-101/2010 12.punkts*).

No lietā iesniegtajiem pierādījumiem izriet, ka 2012.gada 11.jūnijā plkst. 15.22 Rīgā, S.Eizenšteina ielā pie nama Nr. 4 transportlīdzeklis „BMW X5", ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/, brauca ar ātrumu 66 km/h pie atļautā transportlīdzekļa braukšanas ātruma 50 km/h, ātrums fiksēts ar transportlīdzekļu ātruma kontroles sistēmu PoliScan Speed M1HP, sērijas Nr.PS-651304, kuras maksimālā kļūda ekspluatācijas režīmā ir + 3 km/h (ja ātrums < 100 km/h); faktiskais braukšanas ātrums – 63 km/h. Ātrums fiksēts 518.ceļa zīmes „Apdzīvotas vietas sākums" darbības zonā, kur atļautais braukšanas ātrums ir 50 km/h, kas pierādīts ar administratīvā pārkāpuma protokolu, mērījuma vietas pasi (lietas 15.lapa).

Atbilstoši Administratīvā procesa likuma 70.panta pirmajai daļai administratīvais akts stājas spēkā ar brīdi, kad tas ir paziņots adresātam. Ceļa zīme ir paziņota, kad attiecīgā persona to pirmo

reizi ir ieraudzījusi. Šajā brīdī ceļa zīme, kā attiecībā uz konkrēto personu izdots administratīvais akts, stājas spēkā un rada šai personai tiesisku pienākumu, konkrētajā gadījumā, aizliedz pārvietoties ar ātrumu, kas pārsniedz 50 km/h.

Atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 243.panta pirmās daļas noteikumiem, pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras šajā kodeksā paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 243.panta piektā daļa noteic, ka administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas kā pierādījumus var izmantot tikai ticamas, attiecināmas un pieļaujamas ziņas par faktiem. Turklāt, atbilstoši minētā panta astotajai daļai, to, cik ticamas ir pierādīšanā izmantojamās ziņas par faktiem, izvērtē, aplūkojot visus administratīvā pārkāpuma lietvedības laikā iegūtos faktus vai ziņas par faktiem kopumā un savstarpējā sakarībā.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 243.[1]pants paredz šādus pierādīšanas līdzekļus: 1) pie administratīvās atbildības sauktās personas paskaidrojumi; 2) personu liecības; 3) eksperta atzinums; 4) kompetentās institūcijas atzinums; 5) dokuments, kas satur ziņas par faktiem, rakstveidā vai citā formā; 6) elektroniskie pierādījumi; 7) procesuālajās darbībās rakstveidā vai citā veidā nostiprinātās ziņas par faktiem; 8) lietiskie pierādījumi.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 244.pantu institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Ceļu satiksmes noteikumu 4.punkts noteic, ka ceļu satiksmes dalībniekiem jāizpilda šo noteikumu un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus .. , kā arī jāievēro luksoforu signālu, ceļa zīmju un ceļa apzīmējumu prasības.

Tiesa atzinusi, ka administratīvā pārkāpuma protokols - lēmums Nr. FR00121730 sastādīts atbilstoši Ceļu satiksmes likuma 43.[6]panta trešās daļas prasībām un administratīvais sods piemērots saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 43.[6]panta otrās daļas noteikumiem.

Ceļu satiksmes likuma 43.[6]panta 5.[1]daļā noteikts, ka valsts policija ar Ceļu satiksmes drošības direkciju var noslēgt deleģēšanas līgumu, kurā paredz, ka Ceļu satiksmes drošības direkcija transportlīdzekļu un to vadītāju valsts reģistrā savas kompetences ietvaros apstrādā to informāciju, kas par attiecīgo pārkāpumu saņemta no tehniskajiem līdzekļiem, sagatavo šā panta trešajā daļā minētā protokola - lēmuma projektu, kuru nosūta Valsts policijai izvērtēšanai un lēmuma pieņemšanai.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 238.[1]panta pirmo daļu, saņemot ziņas, kuras norāda uz iespējamu administratīvā pārkāpuma izdarīšanu, šā kodeksa 247.pantā minētās personas triju darba dienu laikā pieņem lēmumu par administratīvā pārkāpuma lietvedības uzsākšanu vai par atteikšanos uzsākt administratīvā pārkāpuma lietvedību.

Lēmumu par administratīvā pārkāpuma lietvedības uzsākšanu var pieņemt, arī sastādot administratīvā pārkāpuma protokolu.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 37.panta pirmo daļu lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā var uzsākt ne vēlāk kā sešu mēnešu laikā no pārkāpuma izdarīšanas dienas, bet, ja pārkāpums ir ilgstošs – no pārkāpuma pārtraukšanas dienas.

Tiesa atzinusi, ka lēmums administratīvā pārkāpuma lietā Nr. FR00121730 pieņemts atbilstoši Ceļu satiksmes likuma 43.[6]panta 5.[1]daļas un Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 238.[1]panta pirmās daļas un 37.panta pirmās daļas normām, nepārkāpjot procesuālo termiņu administratīvā soda piemērošanai.

Iestādes lēmumā Nr. 3640 norādīts, ka „pēc iekšējas pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem lietas apstākļiem to kopumā, novērtējot pierādījumus (/pers. B/ sūdzību, ar fotoradaru fiksēto informāciju, mobilās ātruma mērījumu sistēmas Poliscan Speed lietotāja pamācību, Poliscan Tuff-Viewer attēlu pārlūkprogrammas ekspluatācijas rokasgrāmatu) uzskatu, ka transportlīdzekļa „BMW X5", ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/, vadītāja /pers. M/ vaina LAPK 149.[8]panta otrajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā ir pierādīta".

Tiesa atzinusi, ka iestādes Lēmumā pieļauta pārrakstīšanās kļūda, norādot kā transportlīdzekļa vadītāju /pers. M/. Sūdzības iesniedzējs /pers. B/ ir pārsūdzējis iestādes lēmumu atbilstoši Ceļu satiksmes likuma 43.[6]panta 5.[3]daļai , kas noteic, ka protokolu – lēmumu var apstrīdēt un pārsūdzēt transportlīdzekļa vadītājs, kurš pārkāpuma fiksēšanas brīdī vadīja transportlīdzekli, tātad, lietā nepastāv strīds par to, ka pārkāpuma fiksēšanas brīdī /pers. B/ vadīja transportlīdzekli „BMW X5", ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/.

Par minēto Spriedumu /pers. B/iesniedza apelācijas sūdzību, norādot, ka pārsūdz to pilnā apjomā sekojošu apsvērumu dēļ:

Ceļu satiksmes likuma 43.[4]pantā noteikts, ka braukšanas ātruma ievērošanu kontrolē Valsts policija ar šim nolūkam paredzētām mērierīcēm. Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas spriedumā norādīts, ka „...administratīvā protokola - lēmuma projekts tika saņemts Valsts policijā 2012.gadā 3.augustā..." 2013.gada 30.septembra Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas sēdē paskaidrojot, ka līdz tam brīdim informācija administratīva pārkāpuma lietā Nr. FR00121730 sākotnēji atrodas pie komersanta, kas apkopo datus. Tādējādi, konstatējot administratīvā pārkāpuma lietā Nr. FR00121730 nosaukto braukšanas ātruma pārkāpumu, ātruma ievērošanas kontroli veica nevis Valsts policija, bet komersants.

Saskaņā ar Latvijas APK 32.panta pirmo daļu sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek stingrā saskaņā ar Latvijas APK un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem. Tā kā Ceļu satiksmes likuma 43.[4]pantā noteikts, ka braukšanas ātruma ievērošanu kontrolē tikai un vienīgi Valsts policija, sūdzības iesniedzējs uzskata, ka komersanta braukšanas ātruma ievērošanu kontrole un uz komersanta sniegtās informācijas pamata pieņemtais lēmums administratīvā pārkāpuma lietā Nr. FR00121730 ir pretlikumīgs un atceļams pilnā apjomā.

Uzskata, ka 2013.gada 10.oktobra Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas spriedumā netika pievērsta uzmanība sūdzības iesniedzēja argumentācijai, un tieši:

protokola - lēmuma Nr. FR00121730 sastādīšanas un lēmuma pieņemšanas datums ir 2012.gada 3.augusts. Saskaņā ar protokolā minētajiem datiem, pārkāpuma konstatēšanas datums ir 2012.gada 11.jūnijs. Saskaņā ar Latvijas APK 270.panta trešo daļu, lietas par administratīvajiem pārkāpumiem ceļu satiksmēizskata un lēmumu pieņem uzreiz pēc pārkāpuma konstatēšanas**,** ja par šo pārkāpumu var izteikt brīdinājumu vai sankcijā paredzētais maksimālais naudas sods nepārsniedz simts latus**.** Protokols - lēmums Nr. FR00121730 tika sastādīts par pārkāpumu ceļu satiksmē**.** Sankcijā paredzētais naudas sods saskaņā ar Latvijas APK 149.[8]panta sesto daļu ir trīsdesmit lati, kas nepārsniedz simt latus**.** Tādējādi, lietas izskatīšanai piemērojama Latvijas APK 270.panta trešā daļa.

Saskaņā ar Latvijas APK 32.panta pirmo daļu sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek stingrā saskaņā ar Latvijas APK un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem. Pēc VP GKPP Prevencijas pārvaldes protokola - lēmuma Nr. FR00121730 datiem, lēmums tika pieņemts 2012.gada 3.augustā, bet pārkāpuma konstatēšanas datums ir 2012.gada 11.jūnijs. Tādējādi, lēmums par pārkāpumu Nr. FR00121730 netika pieņemts Latvijas APK 270.panta trešajā daļā nosauktajā termiņā uzreiz pēc pārkāpuma konstatēšanas, t.i., 2012.gada 11.jūnijā.

Saskaņā ar augstāk minēto, uzskata, ka lēmums ir pretlikumīgs un atceļams pilnā apjomā.

Lūdz atcelt Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2013.gada 10.oktobra spriedumu un izbeigt lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā.

Izvērtējot apelācijas sūdzībā norādīto un ievērojot Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[20]panta pirmās daļas nosacījumus, Krimināllietu tiesu kolēģija (turpmāk – tiesu kolēģija) secina, ka apelācijas sūdzības iesniegšanas kārtība ir ievērota un saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[21]panta nosacījumiem apelācijas sūdzība apgabaltiesā ir izskatāma rakstveida procesā.

Apstākļus, kas liecinātu par nepieciešamību apelācijas sūdzību izskatīt tiesas sēdē, tiesu kolēģija nekonstatē.

Pārbaudījusi lietas materiālus un izvērtējusi sūdzībā norādītos argumentus, tiesu kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedums ir likumīgs, pamatots un atstājams negrozīts, bet apelācijas sūdzība ir noraidāma.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[21]panta un 289.[22]panta nosacījumiem apelācijas instances tiesa ievēro šī kodeksa divdesmit trešajā „a" nodaļā noteikto tiesvedības kārtību un taisa nolēmumu administratīvā pārkāpuma lietā atbilstoši minētās nodaļas prasībām.

Saskaņā ar Latvijas APK 289.[13]panta trešo daļu, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Novērtējusi gan pārsūdzēto Spriedumu, gan iestādes Lēmumu, tiesu kolēģija atzīst, ka tajos ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, iestāde un tiesa ir pareizi, vispusīgi un pilnīgi konstatējušas lietas faktiskos apstākļus, novērtējušas lietā esošus un Spriedumā un Lēmumā norādītos pierādījumus un tiesību normas, līdz ar to tiesu kolēģija saskaņā ar Latvijas APK 289.[13]panta trešo daļu pievienojas iestādes un rajona tiesas motivācijai un izvērstāku argumentu izklāstu šajā sakarā nenorāda.

Tiesu kolēģija atzīst, ka lietas materiālos esošie pierādījumi ir pietiekami un atzīstami par pieļaujamiem, lai nešaubīgi apgalvotu, ka /pers. B/ ir pamatoti saukts pie administratīvās atbildības pēc Latvijas APK 149.[8]panta otrās daļas.

Tiesu kolēģija secina, ka /pers. B/ vaina administratīvā pārkāpuma izdarīšanā ir pierādīta, vērtējot visus lietā esošos pierādījumus kopumā. Pirmās instances tiesa ir vērtējusi lietā esošās ziņas, kas izriet no pārkāpēja paskaidrojumiem, kopsakarā ar citiem pārējiem administratīvās lietas materiāliem un devusi savus secinājumus par to pieļaujamību, ticamību un attiecināmību, kas ir pietiekami, lai novērstu jebkādas šaubas, un tiesu kolēģija pilnībā pievienojas šiem secinājumiem.

Tāpat tiesu kolēģija konstatē, ka gan iestāde, gan tiesa ir vērtējušas sūdzības iesniedzēja norādi par procesuālā termiņa ievērošanu Protokola – lēmuma un Lēmuma sastādīšanā, un, tā kā tiesu kolēģija pievienojas izvērtēto apstākļu motivācijai, atkārtotai to izvērtēšanai nav pamata.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 244.pants noteic, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas materiāliem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

No minētā secināms, ka to, cik ticamas pierādīšanā izmantojamās ziņas par faktiem, jāizvērtē, aplūkojot visus procesā iegūtos faktus vai ziņas par faktiem kopumā un savstarpējā sakarībā. Tikai pastāvot saprātīgām šaubām, kuras nevar novērst, tās jāvērtē par labu pārkāpējam.

Krimināllietu tiesu kolēģija nekonstatē tādas saprātīgas šaubas, kuras būtu vērtējamas par labu pārkāpējam.

Saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 43.[4]pantu noteiktā braukšanas ātruma ievērošanu Valsts policija kontrolē ar šim nolūkam paredzētām mērierīcēm.

Savukārt, no Ceļu satiksmes likuma 43.[7]panta nosacījumiem izriet, ka pārkāpumu fiksēšanu ar tehniskajiem līdzekļiem, neapturot transportlīdzekli, var nodrošināt komersants.

No minētā izriet, ka Valsts policija nav pieļāvusi likuma normu pārkāpumu, kas ietekmētu pieņemto un apstrīdēto nolēmumu pareizību.

Tiesu kolēģija norāda, ka braukšanas ātruma mērījums veikts ar pārbaudītu, tehniskajām un juridiskajām prasībām atbilstošu mērīšanas līdzekli un /pers. B/ vadītā transportlīdzekļa braukšanas ātrums noteikts atbilstoši spēkā esošajam tiesiskajam regulējumam, tas izriet no lietas materiālos esošās mērījumu vietas pases un pirmreizējās verificēšanas sertifikāta (lietas 15., 16.lapa) un nav pamata uzskatīt, ka braukšanas ātruma mērījumu veicēji būtu rīkojušies prettiesiski un pretēji sabiedrības interesēm.

Tiesu kolēģija konstatē, ka pirmās instances tiesa, izskatot sūdzību, Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa nosacījumus un prasības nav pārkāpusi un konkrētās pārkāpuma lietas izskatīšanas ietvaros ir ievērojusi vispārīgos tiesību principus un normatīvo aktu regulējumu.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[21]pantu, 289.[22]pantu, 289.[12]panta otrās daļas 1.punktu tiesu kolēģija

n o s p r i e d a

Atstāt negrozītu Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2013.gada 10.oktobra spriedumu, bet apelācijas sūdzību **noraidīt**.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Tiesnese (personiskais paraksts) Z.Lagzdiņa

Tiesnese (personiskais paraksts) S.Arnola

Tiesnesis (personiskais paraksts) G.Kveska